

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
---	--

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotila: Mgr. Jitka Paitlová, Ph.D.

Práci předložila: Veronika Bandíková

Název práce: Postmoderna a Lyotardova kritika velkých příběhů

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce – „definování pojmu postmoderna“ a následný „rozbor Lyotardovy kritiky velkých příběhů jako základního znaku postmoderny“ (s. 1) – byl zcela a úspěšně naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce je rozdělena na dvě hlavní části. V první části (kapitola 2.) se autorka věnuje čtyřem postmoderním myslitelům a jejich specifickým přístupům ve snaze definovat postmoderanu. U J.F. Lyotarda nachází nejvýraznější motiv postmoderny, kritiku metanarací, jemuž se podrobně věnuje až ve druhé části práce, zde proto rozebírá spíše problematiku řečových her a téma rozepře. U Z. Baumana se zaměřuje na vymezení vůči moderně a rozlišení postmoderních charakterů. U G. Lipovetskeho poukazuje na pojmy personalizace, narcismu a neofeminismu a naznačuje problém přechodu postmoderny k hypermoderně. U W. Welsche pak vidí hlavní přínos v zavedení koncepce transverzálního rozumu s odkazem na Kantův *Vernunft*. V závěru první části pak autorka velmi výstižně jednotlivé charakteristiky postmoderny vzájemně porovnává, čímž se celá první část stává kompaktní a zároveň jasně naznačuje následující výklad. Ten se stává z druhé části (kapitola 3.), která je koncentrována již pouze na Lyotardovu kritiku moderny v souvislosti s problémem legitimizace velkých příběhů. I zde se autorka daří krok za krokem odhalit jednotlivé aspekty této kritiky, od uchopení nuancí moderny v pojetí Adorna a Habermase, přes Lyotardovu nejprve obecnou kritiku moderních metanarací a poté nastolení specifického problému delegitimizace vědeckého vědění, až po jeho návrh řešení v podobě malých příběhů a paralogií.

Je třeba ocenit, že autorka se v práci vyrovnává s řadou náročných děl hned několika postmoderních myslitelů, přitom však její výklad rozhodně nesklouzává k povrchnímu popisu, nýbrž prezentuje skutečně relevantní pojmy a problémy. Ty autorka dokáže udržet ve vzájemných souvislostech, což se jí daří mimo jiné i díky práci s příhodnými sekundárními zdroji. Taktéž druhá část, která se podrobněji soustředí na výklad Lyotardovy kritiky metanarací, není jen enumerací jeho tezí, neboť ty jsou zasazeny do kontextu a vyloženy plasticky s citem pro věc. Za nejzdařilejší autorčinu invenci lze považovat poslední dva odstavce Závěru.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev autorky je na velmi dobré stylistické úrovni (až na občasné opakování některých slov v odstavci, např. „tedy“ v posledním odstavci na s. 17). Z hlediska gramatiky obsahuje práce 3 hrubé chyby

(jednu na s. 2 a dvě na s. 38). Citace jsou v pořádku a též z formálního hlediska působí práce dobrým dojmem (pouze se občas v textu vyskytují zřejmě zdvojené mezery).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce působí jednoznačně pozitivním dojmem. Studentka chodila na pravidelné konzultace a vždy ochotně zohlednila mé připomínky. V tématu se i přes jeho – pro postmoderní myslitele příznačnou – terminologickou náročnost výborně zorientovala. Její výklad je veden systematicky a je srozumitelný. V první části práce se jí podařilo vybrat, vysvětlit a kontextualizovat různorodé přístupy k postmoderně a vytvořit tak její poměrně komplexní obraz. Ve druhé části oceňuji její uchopení a zřetelnou kompozici výkladu Lyotardovy kritiky metanarací. Nejzajímavější autorčin příspěvek pak spatřuji na samém konci Závěru.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Vámi zmíněná „finalita dialogu“ (předposlední odstavec s. 36) působí v souvislosti s paralogií na první pohled nejasně. Vysvětlete, v jakém smyslu má být tato paralogická finalita dialogu odlišná od zastaralého a nespravedlivého konsenzu.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): VÝBORNĚ

Datum: 9.5.2017

Podpis:

